

سرعت و بطوء و استقامت و رجوع کواکب و فقدان آنها

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

لوح رقم (52) - آثار حضرت بهاء الله - امر و خلق، جلد 1

۵۲ - سرعت و بطوء و استقامت و رجوع کواکب و فقدان آنها

و از حضرت عبدالبهاء در خطابی است. قوله العظیم: "جميع نجوم درهره شموسی است که هر یک عالمی دارد و سیاراتی و سیارات سیارات که پیک تعبیر میشود عطارد و زهره از سیارات سفلیهاند و سائر سیارات علویّه آنچه علویّه است بالنسبه بما استقامت و رجوع دارد و دایره اش عظیم است لهذا چون از نقطه راس الذنب مرور نماید یا شمالی است یا جنوبی بخلاف سیارات سفلیه چون دایره شان مشهود و اصغر حول شمس اسرع از کره ارض حرکت مینماید لهذا حین مرور از راس الذنب در مرکز خویش باقی."

و در خطابی دیگر. قوله العظیم: "طهران جناب حسین نراقی علیه بهاء الله الابهی ای ثابت بر پیمان، از کواکب مفقوده سؤال نموده بودی کواکبی چون از ارض بعد ابعده یابد و مانند ذویالاذناب از کره ابتعاد نمایند یعنی در دور و حرکت خویش از کره ارض دور شوند بظاهر مفقود گردند و همچنین نجوم ذواتالاذناب یعنی اختران دم دار که الیالان ششصد و چیزی برصد آمده اند آنان جمیع چنینانند و بدیهی و مسلم شده است که چون در حرکت خویش از ارض دور شوند پنهان گردند و چون نزدیک آیند پیدا شوند."

ORIGINAL